

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

מסורת הש"ס

(א) חולין ק: קה"ג (ב) זבחים
קז: (ג) ביצה לח: וזבחות כב.
ע"ש, (ד) [לעיל כב: וש"נ],
(ה) [במדבר טו,] (ו) [שם],
(ז) [שם], (ח) [ז"ק מ"ג,] (ט) [ועי'
מוס' חולין קה. ד"ה דאמרי,
(י) דקעבר. ועצ"ז,] (כ) דמי
הס"ד ומת"ל כ"ה היכא ז"ק
ושיר לתמו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ר' יהודה וכו' לרבנן לא יקרב הקד' ואח"כ מ"ה מנחת פרים ואילים כו' מנחת נסכים וכו' נסכים דכגט: (ב) ד"ה עולין וכו' עטס הקד' ואח"כ מ"ה לאו מינא כו' שמן לאו וכו' הלא הקד' ואח"כ מ"ה ואי פריש עטס אי:

גליון הש"ס

מתני' בשיריה של
חבירתה ב'. עיין לקמן מה
ע"א תוס' ד"ה תטא
בממא :

מוסף רש"י

כל שהוא מוזן במיני
דבר אחר. לזנות מן
העוונות שמתקנים עני
ובשאלו מן דברים
(כח) שלק את מינו. דהיינו
כמו שאמר. אשלי חושל
לא נכנסת ליסור מן חמתי
לא נשיל לא חופסתי לא
סוף עני לריות שמיס
לרוב עני וילן מן האסור
קטןאשלי חושל מן וירכב
אשלי חמתי עני סתור
אשלי ויטעולנו (עמם) ויצע
מאסורנו לרבות. עני
מזה לטעונו אם מירס
המחנה פתח האמנו מקדש
(חמם) בירלה בשרה
בשרה. מחמת נעלה
שפחצה בשמי שפחצה
שפחצה. נעלה נכלה גרור
נעלמם. דעני שפחצה
עני וסל מן שפחצה מני
סוף (בכורח) כן ובעני ביצה
(חל).

שיטה מקובצת

הוא עצמו משכשכו שירי
הלול. ואת" כ ששתייר בלול
מן השמן אמאי לא היה חסר
שמה מאותה מנהה שמדר
השמן באותו הלול דהא תנן
בפרקין השמן מיטורט מעבכ
זרובו וי"ל לא תנא
תורה למלאכי השרת אלא
אשור למצות הלול כל כל
הא שאר בן קצת מן
השמן. | קומץ שמירה
שמונע על בעיצום. אלא כן
לעשר ראשון לכן לעשר
שני דרשי' תפשוט ממתי'
דקאמר ר' במתניתין הניא
דאין בלייתן לשו דברולטו
זו מו ומבטל אהרדי אלמא
דבריו נאין אלא עיניהם

(לא ללשון) [ללשון] ראשון
 דא ווי ערליך אלמא אבעל
 תאדידי נון דערליך קטערין
 בחד חורין לא למימר זכל חד
 בחד חורין מיא שדינן לא
 וללשון שני נמי שר לחיוב
 תמאחא דשכיבתי לא תהאי
 דרביב שמנה ואלא חסר
 שמנה אלמא [לא] ענוליך
 דא ווי יי'ל חסד סאמא דוד
 ברעלית וזי יומא שמרן
 שם של מנחה נסכים הוא
 ושל שמים ידור שלל
 הקומץ לא ידור כל לאבנא כ
 אין לחיובת מלתא דרביב
 לחיובי מלתא דרביב ר' דמנח'
 שם של נצנים מרובע קומץ
 שם שאין קומץ שר ונא ת
 כיון שחייב ויין קדיש דמנח'
 [תוא] ולשון אחר פרש חיוב
 לא איכפא מן התחרטין שר
 דמנח' לא מלפ שמח חסר אין

יין צמינו. שמן ושמן: ודבר אחר. קולט: סלק אה מינו. שמן
דקמן משום נדבה כמי שאינו ונמצא קולטו של קומץ רבה על שמן
וזבנבלו צו ובטלה: ששמו. שנתן עליו שמן לאחר שקמץ: הוא
למור תחילת [א] מזה שיטשפטו לקומץ בשירי מנחה אחד

אמר רבא קסבר רבי יהודה כל ^א שהוא מין
במינו ודבר אחר סלק את מינו כמי שאינו
ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו: איתמר קומין
דמנחת חוטא ששמונו רבי יוחנן אומר ^ב פסול
וריש לקיש אמר ^ג הוא עצמו משכשכו
בשידי הלוא ומועלהו והכתבי ^ד אי ישעי עליה
שמן ואלו יתן עליה לכונה התוא שלא יקבע
לה שמן כחברותיה איתביה ר' יוחנן לריש
לקיש חרב שנתערב בבולל יקריב רבי יהודה
אומר לא יקריב מאי לאו קומין דמנחת
חוטא דאיערב בקומין דמנחת נדבה לא מנחת
פרים ואילים במנחת כבשים והא כהדיא
קתני לה ^ה מנחת פרים ואילים במנחת כבשים
וחרב שנתערב בבולל יקריב רבי יהודה אומר
לא יקרב פירושי קמפרש לה בעי רבא ^ו קומין
שמיצה שמונו על גבי עצים מהו ^ז חיבורי
עולין כעולין דמו או לאו כעולין דמו אמר
ליה רבינא לרב אשי לאו היינו דרבי יוחנן
וריש לקיש דאיתמר ^ח המעלה אבר שאין בו
כחית ועצם משלימו לכזית רבי יוחנן אמר
חיביב ריש לקיש אמר פסור רבי יוחנן אמר חיביב
חיבורי עולין כעולין דמו ור"ל אמר פסור

חיבורי עולין לאו בעולין דמו תיבעי לר' יוחנן ותיבעי לריש לקיש תיבעי לר' יוחנן עד כאן לא קא אמר ר' יוחנן התם אלא בעצם דמינא דבשר הוא אבל ^ז האי דלאו דמינא דקומין הוא לא או דלמא אפי' ^ט לריש לקיש לא קא אמר אלא בעצם דבר מפרש הוא ואי פריש לאו מצוה לא אהדורי ^י אבל שמן דלאו רב מפרש הוא לא או דלמא לא שנת חקוק: **מתני'** שתי מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשירות ואם לאו פסולות ^י יקומץ שנתערב במנחה שלא נקמצה לא יקטיר ואם הקטיר זו שנקמצה ^{יא} עולה לבעלים וזו שלא נקמצה לא עולה לבעלים ונתערב קומצה בשיריה או ^{יב} בשיריה של חבירתה לא יקטיר ואם הקטיר עולה לבעלים: **גמ'** אמר רב חסדא ^{יג} נבילה במילה בשחוטא שאי אפשר לשתחאה שנתעשה נבילה ^{יד} ושחוטא אינה במילה נבילה שאפשר לנבילה שנתעשה שומאתה ורכי חנינא אמר כל שאפשר לו לא אפשר לו להיות כמותו במל אליבא דמאן אי א דלא מבטלי אהרדי אבל מין במינו במל

אפשר לשחזר את המצב. והוא היה מין
יחיד נצלה ואחת שחזרה ביניהם אינה בטלה ואם
היא: אפשר לנצלה ששיעשה שחזרה. בל לקיים [2]
היה כמעט היו כמין ששיעשו מינו ולא אוילין בת
פרח עומא. דמבי (דברים) הלך ארץ שבער
כל אפשר לו. לנצל דהיינו מועט להיות כמוהו ש
נצילה דאי אפשר לשחזר את המצב נצילה ואם
נצלה: הא מין כמין בטל. הדבר בין נצילה

[illegible]

בג.

עין משפט
נר מצוה

א מִי פִּיֹּא מַהֲלִי
פְּסוּקִים הִלְכֵה י:
ב מִי שֶׁסֶּה הֲלִי כֵּט:
ג מִי פִּיֹּא מַמְלִכּוֹת
פְּסוּקִים הִלְכֵה ז:
ד מִי פִּיֹּא מַהֲלִי
מַעֲשֵׂה קֶסֶם י:
ה מִי פִּיֹּא מַהֲלִי
פְּסוּקִים הִלְכֵה כֵּט:
ו מִי שֶׁסֶּה הִלְכֵה ל:
ז מִי שֶׁסֶּה הִלְכֵה נֹא:
ח מִי פִּיֹּא מַהֲלִי שֶׁאֵר
אֲבוֹת הַעוֹמָאִה הִלְכֵה ז:

תורה אור השלם

וְאֵם לֹא תִשֵּׁג יְדוֹ לִשְׂתֵּי
תָרִים אוֹ לִשְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה
וְהָבִיֵּא אֶת קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר
חָקָא עֲשִׂירַת הָאָפָה סֵלֶת
לְחֻטָּאת לֹא יֵשִׁים עָלֶיהָ
שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לִבְנָה
בִּי חֻטָּאת הִיא:

וַיִּקְרָא ה' יֵא

שיטה מקובצת (המשך)

ולמה אין שמן מינא דקומץ
והלא קמץ כמו מסולת דהא
כתיב מסלתה ומשנמה דהא
כתיב הראשון נחא דקבר
לצמץ חבורי עולין ואינהו
רודאי לא הוי מינא דמנחה
עבד' ר"ח ובתוס' אחרות
כתוב אינ' זה דהכא קמץ
רובנן דאמרי דאינ' עולין
ממבטלין או את זה ולהכי בעי
האורי עולין כעולין דמי
ואינו העצים מבטלין חשקין
דאינ' עולין מבטלין או את זה
או לאו כעולין דמי ומבטלין

[illegible][illegible]

שדינן ליה ואם נפל שמן כו' (נחת: טו) בבלול דבולעין זה למעלה גמ' נמחק: ית' חיבת תטמא והור ליה מין במינו (נל) תתנגה ואכלה: (כג) נבלה של מצורע שהיה נאכל ואין בלול שחסר וגם חרב פסול לרב: בבלול ולא קאמר בלול

[illegible]